

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Efter den lange debat i dag mener jeg sådan set, at man kan afslutte med at sige, at den afgørende forskel er, at det i regeringens tænkning på det sociale område, hvad angår kommunalreformen, er kommunen, er begrebet en kommune, der er centrum for alt det andet. Det er vigtigheden af at kommunalisere og få nedlagt amterne, der overhovedet gør, at man overvejer, om der skal ske noget på det socialpolitiske område.

Jeg vil bare sige til socialministeren: Vores afsæt er noget andet, vores afsæt er det enkelte menneske. Hvordan det så efterfølgende skal organiseres i den offentlige sektor er da mindre væsentligt. Vi ved bare, at det, hvis vi skal kunne imødekomme de krav, den enkelte handicappede har, og de krav, de pårørende har, simpelt hen ikke duer at lave en reform på det sociale område, hvor man afspecialiserer, hvor man ikke sikrer, at der er en tilstrækkelig økonomi i kommunerne.

Derfor siger vi: Der, hvor behandlingsbehovet er allerstørst og specialiseringsgraden er i top, bliver vi selvfølgelig nødt til at have et regionalt underlag. Ministeren siger så: Vi får større og mere bæredygtige kommuner. Ministeren burde efterhånden vide, at vi også efter den her kommunalreform har meget, meget små kommuner.

Hvordan i alverden kan regeringen stadig væk forestille sig, at en kommune med 20.000-25.000 borgere skal kunne varetage alle opgaver på det sociale område? Jeg synes, at det er utroligt. Jeg synes faktisk, det er utroligt, at socialministeren vil det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror egentlig, at fru Mette Frederiksen skulle tage en tur rundt til landets kommuner og bl.a. se, hvilke højt specialiserede institutioner en række kommuner driver i dag. Fru Mette Frederiksen ved det også godt, for jeg har selv givet nogle eksempler i forbindelse med de drøftelser, vi har haft.

Der er også højt specialiserede institutioner, der bliver drevet som selvejende institutioner, og der er sågar nok nogle private, som er højt specialiserede. Jeg forstår simpelt hen ikke Socialdemokratiets fokus på det formelle, nemlig på, hvem der står bag driften.

Må jeg i øvrigt, da det autistiske barn nu har været nævnt flere gange, understrege, at ud-

gangspunktet er, at institutioner for børn med autisme bliver placeret i regionerne. Men jeg kunne så forstå, at fru Mette Frederiksen tilslutter sig den glidende decentralisering, så der kan jo være tale om, at de senere bliver overtaget.

Kl. 16.25

Jeg må bare konstatere, at fru Mette Frederiksen ikke er enig i, at det er en fordel for borgerne, at der nu bliver ét sted at henvende sig, én myndighed, der har det samlede ansvar, nemlig kommunen. Så debatten i dag har dog bragt nogen klarhed over, hvorfor det lige præcis er, at Socialdemokratiet vælger at stemme imod de forbedringer på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ministeren synes, at oppositionen er utrolig at høre på. Jeg synes sådan set også, at ministeren er utrolig at høre på, så det kan vel være ét fedt.

Problemet er, at ministeren er så overbevist om, at ministeren har ret, så ministeren simpelt hen ikke anerkender, at vi har nogle andre synspunkter vedrørende nogle ting. Det synes jeg da godt at man kunne anerkende.

Ministeren tillader sig så oven i købet at håne oppositionen, fordi vi stemmer for ministerens forslag. Det er sådan set forslag, vi selv har ønsket under førstebehandlingen, og der skal vi så også kvittere for, at ministeren har fremsat de ændringsforslag.

Jeg har f.eks. fremført det med handicaprådene, og ministeren har så stillet et ændringsforslag. Det er vel så for meget at forlange, at jeg skulle stemme imod det. Vi har også sagt, at de økonomiske incitamenter skulle fjernes, og vi er glade for, at ministeren har fjernet de økonomiske incitamenter.

Kernen i det her er jo, at de ting, som vi gerne har villet ændre på, har været afgørende i forbindelse med hele afviklingen af rammeaftalen. Der har ministeren ikke været villig til at acceptere, at rammeaftalerne skulle være på plads, at man skulle se den første rammeaftale, før man startede med at hjemtage en institution.

Det er jo ikke noget, man sådan lige uden videre kan lave ændringsforslag til, for det er jo et meget overordnet lovforslag, ministeren har fremsat, som i virkeligheden kun ændres på nogle få punkter, så jeg synes helt ærligt ikke, at det er særlig rimeligt.

Jeg synes bare, at ministeren må anerkende, at vi altså tror, at den proces, vi foreslår, er bedre end den proces, ministeren foreslår, og det er vel